

CV.

Beretning

fra

Folketingets Udvalg for Loves sproglige Affattelse.

(Afgiven den 15. Juni 1914).

I Erkendelse af, at Udvalgets Arbejdsmetode er ganske mangelfuld og utilfredsstillende, idet dets Indfyldelse paa Lovenes sproglige Affattelse af praktiske Grunde omtrent er lig Nul, og da det heller ikke er lykkedes Udvalget at opnaa den Betydning, som Forslagsstillerne om Udvalget oprindelig tænkte sig: at være en Slags vaagen Samvittighed med Hensyn til Lovenes Affattelse, har Udvalget gennem Rigsdagens Bureau rettet en Række Forespørgsler til parlamentariske Forsamlinger i Norge, Sverige, Tyskland, Preussen, Østerrig, Italien og Frankrig for at erfare, om der andetsteds fandtes lignende Institutioner som nærværende Udvalg, og hvilke Resultater man eventuelt var kommet til.

De indløbne Svar, der er trykte som Bilag til Beretningen, udviser, at man intetsteds er slaaet ind paa samme Vej som hos os, Nedsættelsen af et Sprog-Udvalg. Men Svarene belyser tillige, at man med Hensyn til denne Sag højst er naaet til enkelte famlende Forsøg, medens man de fleste Steder ganske synes at have overladt Opgavens Løsning til Tilfældigheder, hvis man da overhovedet har faaet Øje paa den. Af Svarene fremgaar tillige enkeltvis, at man forstaar Opgavens Vanskelighed, og at man i Regelen er tilbøjelig til at lægge Sagen i Administrationens Haand. Men alt i alt maa det siges, at man intetsteds har naaet noget effektivt Resultat.

Udvalgets Formand har forhandlet med Formanden for Fællesudvalget angaaende Grundlovsforslaget om et eventuelt Gennemsyn af Grundloven, men Sagen blev opgivet som uhensigtsmæssig.

Paa Grundlag af de gjorte Erfaringer — i det sidste Forhold syntes jo Udvalgets Medvirken endda ganske særlig paakrævet — havde Udvalget paatænkt en Henstilling til Udvalget for Forretningsordenen om Betimeligheden af at ophæve nærværende Udvalg, men den ret bratte Afslutning af Rigsdagssamlingen forhindrede Udførelsen af Udvalgets Plan.

Eduard Larsen,
Udvalgets Formand.